

1. Vzpomínám - jednou, to přišlo k nám vedro,
že jabka se na stromech začaly píct,
a v potocích sucho, jen kámen a písek
a prach místo vody, co měla tam týct.
Už dobytek v noci nás ze spaní budil
a řvaní to stěží už dalo se snýst,
my chlapem, co tady se objevil k ránu,
pak lehce a moc rádi dali se svíst.

R: "Když každěj dá dolar," nám řek' tenhle koumák,
"znám starý kouzlo a déšť přivolám,"
za jeden kulatej zkusit to stálo,
na svý si přišel - co zbejvalo nám?

2. Navečer vobzor se vybarvil duhou
a sloup suchý trávy a prachu se zved',
tak silnej, že nešlo stát na vlastních nohou,
co stálo mu v cestě, to rozbil a smet',
jak seděl chlap s námi, řek' mý sestře Líze,
že neviděl žádnou, co vo ni by stál,
a jestli mu aspoň dost malinko věří,
že jedině s ní by se vydat chtěl dál.

R2: Najednou ticho a tma jako v hrobě,
blesky a hromy - a začalo lejt,
takovej psí čas, že do svojí boudy
i náš vlčák Johnny hned zalez' se skrejt.

3. Vtom vrznutí dveří, v nich zmáčeněj klobouk,
nám plechový hvězdy blejsk' do vočí třpyt:
"Hej! Konečně mám tě, tak vstávej a půjdem,
a hloupostí nech, jestli chceš aspoň žít!"
Za podvodný kousky se létama platí,
přesto jsme chlápka pak nechali jít,
svou pravdu měl v jednom: když po něčem toužíš,
nutný je věřit a strašlivě chtít.